Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0928
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. S. Rutten, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 15 april 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: RegioBank N.V., gevestigd te Utrecht, verder te noemen RegioBank
Datum uitspraak	: 2 november 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

De consument heeft een oud spaarbankboekje aangetroffen. Zij heeft het saldo daarvan bij RegioBank geclaimd. RegioBank heeft gesteld dat in haar administratie elk spoor ontbreekt van dat saldo en daarom een beroep op verjaring van de vordering gedaan. Dat beroep op verjaring wordt gehonoreerd. De commissie verwijst daarbij naar haar vaste rechtspraak op dit gebied.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van RegioBank; 4) de repliek van de consument; 5) de dupliek van RegioBank; 6) de aanvullende reactie van de consument en 7) de laatste reactie van RegioBank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en RegioBank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft van haar ouders op 26 januari 1978 een spaarbankboekje gekregen bij de Centrale Volksbank (rechtsvoorgangster van SNS Bank en thans RegioBank en hierna te noemen 'RegioBank'). Met dit boekje is lange tijds niets gedaan. In 2001 kwam de consument het boekje weer tegen en wilde zij dat het tegoed zou worden uitgekeerd.

2.2 De consument heeft toen een kopie van het boekje naar de SNS Bank gestuurd. RegioBank heeft vervolgens verzocht het originele boekje op te sturen. Door omstandigheden heeft de consument dat toen vergeten.

2.3 Medio mei 2020 kwam de consument het spaarbankboekje weer tegen en heeft zij wederom aan RegioBank verzocht het tegoed uit te keren. De SNS Bank heeft dat geweigerd.

De klacht en vordering

2.4 De consument vordert dat RegioBank tot uitkering van het saldo van het spaarbankboekje overgaat. Dat saldo bedraagt volgens de consument € 15.882,00. Ook vordert de consument de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 5 juni 2020.

2.5 Ten onrechte verwijst RegioBank naar de gegevens uit haar eigen administratie, waaruit geen spoor meer blijkt van het spaarbankboekje en het saldo.

2.6 De conclusie van RegioBank dat de consument geen vordering meer op RegioBank heeft omdat het spaarbankboekje in 1998 is opgeheven en toen ook een andere tenaamstelling had, berust op een aanname en is onbewezen.

2.7 Het beroep van RegioBank op de verjaringstermijn van 20 jaar houdt geen stand. Volgens de consument is die termijn nog helemaal niet gaan lopen. In haar beleving staat er nog steeds een saldo op het spaarbankboekje. Tevens heeft de consument de in 2001 de verjaring gestuit.

2.8 Tot slot verwijst de consument verwijst naar het beleid van banken bij slapende tegoeden dat staat weergegeven op de website van de Nederlandse Vereniging van Banken.

Het verweer

2.9 RegioBank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De commissie merkt op dat RegioBank in de interne klachtprocedure en de procedure bij Kifid een aantal hypothetische scenario's heeft opgeworpen over wat er met het saldo van het spaarbankboekje gebeurd zou kunnen zijn. Juridisch gezien heeft zij als belangrijkste verweer tegen de vordering van consument ingebracht dat deze verjaard is en daarom moet worden afgewezen.

3.2 De commissie merkt op dat dat door de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) een digitaal loket slapende tegoeden is geopend, waar erfgenamen terecht kunnen die denken dat er nog tegoeden op naam van de overledene staan waarop zij mogelijk recht hebben. Banken – waaronder RegioBank – hebben zich in dat kader bereid verklaard geen beroep te doen op de verjaringstermijn wanneer de claim kan worden aangetoond. In die gevallen keren ze tegoeden ook ná de verjaringstermijn van 20 jaar uit. Met andere woorden: een bank beroept zich niet op verjaring als uit de administratie blijkt dat er nog tegoed aanwezig is, want dan wordt het bedrag uitgekeerd. Hiervan is in dit geval geen sprake. In het geval dat hier aan de orde is, heeft de bank gemotiveerd gesteld dat het spaarbankboekje en het saldo niet meer voorkomen in de administratie. RegioBank stelt dat daardoor de claim niet meer kan worden aangetoond en heeft om die reden een beroep op verjaring gedaan.

3.3 Naar het oordeel van de commissie dient dat beroep op verjaring gehonoreerd te worden. Uit artikel 3:307 lid 2 Burgerlijk Wetboek in verbinding met het toepasselijke overgangsrecht volgt dat het recht om het saldo te claimen na verloop van 20 jaar verjaard. Voor het aanvangen van de verjaringstermijn dient gekeken te worden naar de laatste mutatie van het spaarbankboekje.[1] RegioBank heeft onweersproken gesteld dat er in 1978 een laatste mutatie in het spaarbankboekje is bijgeschreven. Gelet hierop en omdat de verjaring sindsdien niet tijdig en rechtsgeldig is gestuit, is de vordering van de consument in 1998, verjaard. Hetgeen de consument in strijd hiermee heeft aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden. Het standpunt van de consument dat de verjaring in 2001 is gestuit, doet gelet op het voorgaande ook niet meer ter zake.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

[1] Zie in diezelfde zin Kifid GC 2020-684, 2021-0202 en 2021-0693.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Artikel 68a Overgangswet nieuw Burgerlijk Wetboek

1. Van het tijdstip van haar in werking treden af is de wet van toepassing, indien op dat tijdstip is voldaan aan de door de wet voor het intreden van een rechtsgevolg gestelde vereisten, tenzij uit de volgende artikelen iets anders voortvloeit.
2. Voor zover en zolang op grond van de volgende artikelen de wet niet van toepassing is, blijft het vóór haar in werking treden geldende recht van toepassing.

Artikel 3:307 BW

1. Een rechtsvordering tot nakoming van een verbintenis uit overeenkomst tot een geven of een doen verjaart door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de vordering opeisbaar is geworden.
2. In geval van een verbintenis tot nakoming na onbepaalde tijd loopt de in lid 1 bedoelde termijn pas van de aanvang van de dag, volgende op die waartegen de schuldeiser heeft medegedeeld tot opeising over te gaan, en verjaart de in lid 1 bedoelde rechtsvordering in elk geval door verloop van twintig jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waartegen de opeising, zonodig na opzegging door de schuldeiser, op zijn vroegst mogelijk was.